Fragmentarium

n̄ solū lingua ſ; ⁊ uita. l. iii.
Ergo p̄dicta ſut ⁊ ipſa uita.
ſ; i tpīb; nr̄is. p̄dicta ſut fu
tura ſciſmata. Q̄modo ergo
illa eccl̄ia pugnauit ɔtra di
abolū. ſic ⁊ iſta pugnat. Nū
quid ceſſat pugnare adūs
diabolū? Sic dictū ē diabo
lo quia leo ⁊ draco ē. Leo ꝓpt
ipetū. draco ꝓpt inſidias. Leo
apte iraſcit: draco occulte i
ſidiat. Pugnauit eccl̄ia p̄o
rib; tpīb; adūſus leonē. pug
nat m̄ adūſus dc̄onē. l. v.
Sed quom̄ uict᷒ ē leo. uinc
t᷒ ⁊ draco. Que fortitudo leo
nis ɔtra illū leonē. de quo di
ctū ē. Vicit leo de tribu iuda?
Et que fortitudo draconis ɔ
tra mortē dn̄i. q̄ ſerpētē [ex]altaũit in
ligno? Triūphauit eñ de
morte. quia diabolus ꝓpina
uerat ꝑ aſtucias ſuas hōi.
Et cū exaltaret moyſes ſpētē i
heremo i ligno. ppl̄s qui mor
debat̄ aſpiciebat ... ſpē
te. ⁊ ſanabat. Sic ⁊ m̄ quecūq;
momorderit aſtutia ſatha

ne. intueat̄ xp̄m̄ i ligno pē
dentē. Ibi eñ mors occiſa ē.
dn̄s ſemꝑ uiuit. l. vi. Sed
ut occideret mortē. ueſtit̄ ē
morte. Nō eñ potuit mors
mori niſi i uita. Nō moritur
amaritudo niſi i dulcedine.
nō morit̄ frig᷒ niſi i calore.
Nō ē mortua mors. niſi i ui
ta. Quis ē uita? Xp̄c d̄s nr̄.
S; uita induta erat morte.
Crucifix᷒ ē mortuus ē. ⁊ reſur
rexit tota uita iterfecta mor
te. ⁊ deglutita morte. iam
uita reſurrexit. ut de illo
diceret apl̄s. Scim᷒ q̄a xp̄c nō
morit̄. ⁊ mors illi ultra non
dn̄abit̄. lc̄o vii. Sc̄dm lucā. lc̄o sc̄i euang[eli]

In illo tp̄r. Dixit ih̄c turbis.
Si quis uenit ad me ⁊ non
odit patrē ſuū ⁊ matrem
⁊ uxorē ⁊ filios ⁊ frēs ⁊ ſorores.
adhuc aut̄ ⁊ animā ſuā: n̄
poteſt m̄s eſſe diſcipulus.
Et reliq̄. Omelia ſc̄i Gregorii p̄pe.
Si ɔſideram᷒ frēs kmi q̄
⁊ quāta ſīt q̄ nobis ꝓmittū
tur i celis: uileſcūt animo

License: public_domain – Oudenaarde, Stadsarchief Oudenaarde, Oud Archief stad Oudenaarde, nr. 877/H/6, lower pastedown – Office lectionary (https://fragmentarium.ms/view/page/F-l33e/5072/50821)